

Simax Şeyda

Oğuzda
izim var
mənim

Simax Şeyda

OĞUZDA İZİM VAR MƏNİM...

Bakı – 2015

Naşiri: *Musa Ələkbərli*
Redaktorları: *Musa Ələkbərli*
Məmməd Aslan

Simax Şeyda
“Oğuzda izim var mənim”
Bakı. “Şur” 2015. 184 səh.

Kitab körpələr və nisbətən iri yaşlı uşaqlar üçündür, inanırıq ki, maraqla qarşılanaçaq. Uşaq dünyasının dürlü-dürlü say-seçmə lövhələri müəllif tərəfindən çox səriştə və sevgi ilə qələmə alınmışdır.

Böyükklərin də maraqla oxuya biləcəkləri çox mətləblər var Simax Şeydanın bu kitabında.

§ $\frac{83.3 \text{ AZ (2)}}{032}$ 15 Qrifli nəşr

© Simax Şeyda, 2015

AĞZIMIZDAKI DİLİMİZ QƏDƏR ŞİRİN

Ağzımızdakı dilimiz qədər şirin

Doğrudan, ağzımızdakı dilimiz qədər şirin bir şey varmı dünyada?! Varsa, bu dildən daha şirin bir dildir! Yoxsa, o dillə ancaq ovqat korlanar. Həm danışanın, həm ona diqqət kəsilənin...

Yeri gəlmişkən, hər kəsin bildiyi bir tapmaca var: “O nədi ki, həm şirindi, həm acı?” Əlbəttə, dil! Ondan şirin və ondan acı nə tapılar ki?!

Dil hərarəti, dil şirinliyi hər bəndəyə verilmiş olsaydı, kimin nə dərdi vardı?!. Bu şirin nemət qələm əhlinə verilərsə, həm yazanın bəxti gətirər, həm oxuyanın!..

Möhtərəm oxucu! Şair və dramaturq Simax Şeyda haqqında abırlı və şirin bir dillə sözə başlamağım əbəs deyil. Şair Simaxı ədəbiyyat meydanına dartıb gətirən və uzun illər bu meydanın külünkürünü eləyən qüdrət, əlbəttə, hər şeydən əvvəl dildir, dil! Bu son cümləni “dilizdir, dilimiz!” fəxarəti ilə də öygüləyə bilərdim. Məsələ burasındadır ki, haqqında mülahizə yürütdüyüm yaradıcı adam tək bir dildə yazıb-yaratmır ki!

Həm azərbaycanca, həm dağ yəhudiləri dilində qələmə alır bədii əsərlərini. Mənim yəhudi dili ilə aşinalığım yox ki, deyəm, Simax Şeyda hansı dildə daha ötkəm, daha çevikik, daha üstün gücə malikdir...

Amma sağlam bir ölçümüz var: “Bu daş, bu tərəzi!” Onun Azərbaycan türkcəsində əsərlərinin dili şair və dramaturqun dilimizə səriştəsini aydın-aşkar ortaya qoymağa imkan verir. Hələ bir fikir verin:

*Duman dumana düşdü,
Sonra tufana düşdü.*

Az qala yanılmac diliylə söylənən şeir parçasında dilə gətirilən “Duman” təbiət hadisəsində duman deyil; şairin uşaq qəhrəmanı olan Dumandır. O Dumanla bu duman ardıcıl gələndə nə qədər şirin səs uyuşu əmələ gəlmişdir.

Şairin qəhrəmanı dumandan sıyrılıb, sonra da tufanla qarşılaşır. Daha da cəsarətlənir və qüdrətini göstərir. Amma tufan da tufandı ha!

*Tufan dedi:
– Ay Duman!*

*Dayana bilsən, dayan!
Qabağında sən bir an!
(Tufandan qorxan Duman
Dərhal çıxdı aradan...)*

Simax Şeyda az qala çox sayda şeir bölmələrinin adlarını da elə şeir şəklində dilə gətirir. Görün ki, necə də şirin:

*Vərəqləri bir-bir aç,
Oxu, ay dost: “yanıltmac”.*

Həmin bölmədən bir-iki örnək:

*Qara Qara
Qara baxdı.
(Qarabəniz Qara qara baxdı.
Gördü: qardı –
Hara baxdı).
Qara Qara
Dedi: – Qışdı.
Qar gözümü
qamaşdırdı.*

Xalq yanıltmaclarımızın tərzinə nə yaxın; dilə şairin bələdçiliyi nə qədər rahat və heyrətli!

Hələ şairin yanıltmac janrından su içib, əta-qana dolan yığcam bir şeirinə bütünlüklə diqqət kəsilmək:

Dadaşbala

Dadaşbala toyuqlara daş atdı;

Bir toyuğun qanadını qanatdı.

Əvvəla, söz düzümündəki sözün sözü şərtləndirdiyi; sözün sözə qanad taxdığı ustalığı nəzərə alın...

Bir də şairin dodaqqaçdısına fikir verək:

Toyğu daşlayan bu dəcəl Dadaşbala hansı bölgənin şitəngisi olsa yaxşıdır? – Əlbəttə Abşeron kəndlərinin birisinin! Gözəldir! – Deyilmi?

Bu yöndən, bir başqa örnəyi də izahsız-zadsız yazımın axarına olduğu kimi köçürmək ürəyimdən keçdi. Çünki bu miniatür biçimli yazılardan bir qələm əhli kimi özüm doya bilmirəm; sizi necə tanışdırım Simax Şeydanın bu zərifliyi, bu türkcənin doyulmaz gözəlliyinə heyranlığı ilə.

Deyim ki, şairin bu kitabını oxuduqca ürəyimdə elə hey kiminləsə götür-qoydan, dəyərləndirmədən doymuram. Simaxa qarşı sinə gərəcəm qoçaq uşaq şairimizi görmək. İnanıram ki: o yarış meydanı doyumsuz olardı: bir dil yarışı,

xalq ruhunun dərinliklərindən üzü bəri zərrə-zərrə yığılıb gələn bir folklor atışması kimi bir şey – lüğətdəkiləri hələ demirəm, sinələrdə şifahi yaşayan nəyimiz var ki, Simax Şeyda onları mənimsəmiş olsun? Hələ dürlü-dürlü uşaq adları, dağ-daş, oba-oymaq, məmləkətimizin zəngin yaşayış məskənlərinin isimləri... Yaxın tariximizin qanlı-qadalı qəzavü-qədərləri... Hər şey, hər müsibət onun qəlbini qanatmış, ona gərəkli şeirlər yazdırtmış...

***

İnsan doğulduğu torpağın bir ovuc gəzəri parçasıdır. Onun toxumaları ilə torpağın zərrələri o qədər bir-birinin eyni ki: ağır bir dərd üz verəndə, tibbi dərman kara gəlməyəndə təbiblər bəşər oğlunu bir zamanlar sinəsindən qaldırmış o torpağa getməyə, bir müddət orada yaşamağı məsləhət görürlər!

Mən belə üzgün xəstəni çox görmüşəm. Doğma yurdda səhhət tapdıqlarını da həmçinin.

Simax Şeydanın mübarək Azərbaycan Şeydalılığı da, bax, bu yöndən maraqlıdır.

Simax Şeyda Yuşvayev 1936-cı ildə gözəlliklər səltənətimiz Oğuzda gözünü dünyaya açmışdır. Baxınıb-gördüyü gözəllikləri gözünə-könlünə elə də acgözlüklə yığmağı bacara bilmişdi ki, bu gün ömrün ixtiyar çağında belə təbiət lövhələrini o illərin hesabından xərcləməkdə, oxucusunu rıqqətə gətirməkdədir. Nə qədər bərəkətli maya olub Oğuz və Gəncədə keçən ömrü.

*Məhəbbətin qalbdə dərin!
Havan təmiz, suyun sərin.
Üzə gülür zirvələrin!
Vüqarımız, fəxrimizsən!
Oğuzum, sən, Oğuzum, sən!*

Bu gün Almaniyanın Münxenində həsrət çəkə-çəkə, Oğuzun Vətən duyğusunu bir gün olsun unuda bilmir. Azərbaycana yolu düşdükcə Oğuz görüşünə ayrıca vaxt ayırır; gözünün qurdunu öldürüb, sora geri dönür!

Vətən deyə bağrına basdığı Azərbaycan çox erkən bu heyran Şeydasına (13

yaşında) ilk şeirini yazdırır. Gəncəbasarda, Gəncə mərkəzində o vaxtlar dəbdə olan ədəbi dərnəklərdə fəal iştirakı ilə yaddaşlarda qalır. Gəncə mühitində iki tanınmış şairlə tanışlıq Şeydanın həyatında ayrı bir hava yaradır, onu şeirə-sənətə möhkəm bağlayır.

O zamanlar Gəncə ədəbi mühitində şeir-sənət uğrunda bir canlanma vardı. Bu işıqda yazıçı Altay Məmmədov və gənc şair Nəriman Həsənzadə çox aydın görünürdülər. Simaxı Nərimana bağlayan həm şairin hərarətli, ümid dolu şeirləri, həm onun oxucuları və ümumiyyətlə insanlarla ideal mehriban davranışları idi. Açıqı, Simax, Nərimanın bir həssas peykinə çevrilmişdi. Günü, həftəsi, ayı onunla bahəm keçirdi. Daha doğrusu ömürlük bir dostluğun qalası inşa edilirdi.

Taleyinin bu yaradıcılıq çağında Respublikanın sayılan əksər qəzet və jurnal səhifələrində çox tez-tez gözə dəyir; oxucularla tanışlığı gündən-günə artırdı. Xeyli kitabı işıq üzü görmüşdü.

1960-cı ildə Simax Şeydanın yaradıcılıq rüzgarında unudulmaz bir dövrə baş-

landı. Kirovabad (Gəncə) rayonlararası Xalq Yaradıcılıq Evinə od-alov kimi çalışan bu şair baş məsləhətçi vəzifəsinə irəli çəkildi. Çox keçmədən Xalq Yaradıcılıq evinin direktoru vəzifəsinə yüksəldi. Bu mədəni müəssisə 22 rayonu olduqca həssaslıqla əhatə edirdi. O zamanlar geniş xalq kütləsinin rəğbətini qazanmış Aşıq İslam Yusifov, Bisavad Teymur, Aşıq Nabat, Aşıq Hüseyn Cavan, İmran Həsənov və Aşıq Əkbər Cəfərovun hərərətli görüşlərinin keçirilməsində Simax Şeydanın yorulmaz fəaliyyəti respublikada səs salmışdı.

Bu fəaliyyət dövründə Simax Şeydanın taleyində müsbət rol oynamış bir ədəbi hadisə adlandırmağa layiq görüşü də bu məqamda dilə gətirmək, elə bilərəm yerinə düşər. Başı olmazın müsibətlər çəkmiş, Böyük Vətən Müharibəsinin girdabında daşdan-daşa dəymiş; bütün qəzavü-qədərlərə baxmayaraq xalqın yüksək qiymətləndirdiyi korşalmaz ilham büsatını kökdən düşməyə qoymamış bənzərsiz şair, ləfzindən doyumaz Məzahir Daşqın həmin Yaradıcılıq evində Aşıq yaradıcılığı üzrə məsləhətçi

işləyirdi. Başlı heyranları ilə həmişə yığnaqlı olurdu. Amma heyran müəssisə başçısı Simax Şeydanın maraqları ilə oturub-durmağa, klassik Azərbaycan poeziyasının sehirli lövhələrini onunla birlikdə çevirməyə, poetik janrların əlvan təbiətini gözlər önündə sərməyə istənilən zaman vaxt tapırdı. Simax elin iftixarı Məzahir Daşqından Azərbaycan danışq dilinin özəlliklərini, şifahi poeziyamızın incəliklərini, özəlliklərini acgözlüklə öyrənməyə özündə cəsərət tapdı. Elə bil ki, nazik bir çay gur sulu bir nəhrə rast gəldi: ondan barındı, şükürlər olsun, onda it-bata düşmədi, özünə gəlmiş halda ondan aralanıb, ayrıca yaşamaq imkanını qazandı...

1965-ci ildə Simax Şeyda Bakıya köçüb gedəndə, deməyə dəyər ki, bölgələrin mənəvi dəyərlərini, dil zənginliklərini əməlli-başlı özününküləşdirib getmişdi. Bollaşdırdığı gərəkli su ilə “karlı bir dəyirman işlədə bilərdi”. İstədiyi yar idi, yetirdi pərvərdigar. “Beləcə” püxtə bir Azərbaycan söz sənətkarına çevrildi. Qarşıda isə hələ gediləsi yollar vardı.

***

Bakı həyatı da gözlənilməz bir sürprizlə başladı. Mustafa Mərdanov Simax Şeyda ilə tanışlıqdan az sonra onu Azərbaycan Teatr Cəmiyyətində Xalq Teatrları Kabinetinin müdiri vəzifəsinə təyin etdi.

Teatr aləmində beləcə 28 il həyat həqiqətləri ilə iç-içə yaşadı. Uşaq pyesləri üzərində bu illərdə məşğul olmağa imkan tapdı.

Ağdam Dövlət Teatrında Şeydanın “Qızıl balıq” (Puşkinin “Balıqçı və qızıl balıq” mənzum nağılı əsasında), Gəncə Dövlət Teatrında “Çiçəyin sərgüzəşti” pyesləri tamaşaya qoyulub. Altı pyesinin əksəriyyəti nəzmlə qələmə alınmışdır.

***

Uzun müddət ərzində Simax Şeyda Azərbaycan mətbuatında çox məhsuldar qələm sahibi kimi fəaliyyət göstərmişdir.

Kitablarının adları, belə onun əlvan yaradıcılıq dünyasından və mövzu zənginliyindən xəbər verir.

“Təyyarə”, “Mən balaca kosmonavtam”, “Yaxşı qız”, “Kimin belə qızı var”, “Tülkü-tülkü-tünbəki”, “Nəğməli meşə”...

Bu şair körpələrin və ümumən uşaqların alabəzək dünyasını qələmə almaqdan doymur. Uşaq aləminin hansı lövhəsi var ki, Simax Şeyda ona müraciət etməmiş olsun...

***

Şairin uşaqlara ünvanlanmış bütün şeirlərinin hər birisi ciddi süjet əsəridir. Bəlli ki, süjet qələm sahibinin əl-qolunu xeyli bağlayır; gücünün böyük qismi süjetin ardıcılığının pozulmamasına xidmət göstərir. “Gözəllik ondu, doqquzu dondu” – demiş ustadlar. Amma bu gözəllik qayğıları, doğrudan şairin başını bərk qatır. Simax bunları bilərəkdən süjetli şeirləri ömrü boyu davam etdirmişdir.

***

Mən Azərbaycan türkcəsinin yorulmaz və usanmaz sevdalisiyəm. Bu yöndə fəaliyyətini diqqətə layiq bildiyimdən

Simax Şeydanın yaradıcı ömürlüyündən nisbətən təfərrüatlı yazmaq həvəsimi gizləyə bilmədim.

Birdən maraq məni götürür: görəsən Simax Şeyda dilimizdə hansı kəlməni bilmir. Oxuya davam etdikcə həmin kəlmə bir misrada, bir birləşmədə sıradan bir əsgər kimi qarşıma çıxır! Bu kəlmələr həm də nə qədər ağırbaşlıqla “öz yerinə” oturdulmuş təsiri bağışlayır! Tərcüməçi var ki, ayrılıqda sözü bilir, onun mühitini, onun işlək yerini, demək olar ki, bilmir.

Bu məqamda bəhsini etdiyim görkəmli şairin ad və soyadı haqqında az da olsa, haşiyəyə çıxmaq istərdim.

Bir az öncədən başlayım.

Simaxla yeni dövrün gəncliyini yaşamışam. Əksər işıq üzü görmüş əsərlərini vaxtında oxusam da, nəsə şəxsi tanışlığımız olmayıb. Hətta uzun illər onun dost-doğru bir türkcənin bağrında dil açdığını düşünmüşəm.

Həqiqəti biləndə də bizdən kənar adam olduğunu xəyalımdan keçirtməmişəm. Şair hansı dildə yazırsa, əslində, o dilin sahibləri ilə qaynayıb-qarıxmış

eyni adamdır. “Ağzını aç, sənin kim olduğunu deyim...”

...2014-cü ilin dekabrında Türkiyənin Azərbaycan səfirliyinin mədəniyyət müşavirliyinin Həzrəti Məhəmmədin mübarək doğum gününə həsr edilmiş duyğulu bir axşam toplantısına məni dəvət etmişdilər.

Oturduğum masa ətrafında özü az kəlmə kəsən, amma hər kəsin söylədiyini can-başla ruhuna çəkən orta boylu bir şəxs də vardı...

Axır ki, bu adam Simax Şeydadır. İndi yaşadığı Almaniyanın Münhen şəhərindən gəlib.

Arada vaxt tapıb ikilikdə söhbətə girişdik. Vaxtilə onun ədəbi yaradıcılığının daimi heyranı olduğumu bildirdim.

Onu tanıdığımdan Simax Şeydanın necə açıldığını görəydiniz!

Mən Şeyda soyadının mənasını körpəliyimdən bilirdim. Bir çiçəyi, bir qızı, yaşıl bir məmləkəti, Rəbbimizin yaratdığı gözəllikləri dəlicəsinə sevən adam demək Şeyda! Amma bundan öncə “Şeyda” ünvanını bir möhür kimi qanmış bəxtəvər bir canlı var: “Şeyda Bülbül”.

Hətta “Şeyda” təxəllüslü bir lirik şairimiz də yaşayıb yaxın keçmişimizdə.

“Şeyda” haqqında bu qədər!

Bəs “Simax” nədir?

Yuxarıda xatırladığım axşamda “Simax” sözünün mənasını da bu adı daşıyan şairimizin özü qısaca olaraq açıqladı:

“Simax” sözünü valideynlərim “Tövrət”dan götürüblər. “Tövrət”da “Simxa – Çuki” bölgüsü var. Bayramlarda öküzlə bağlı Allahın buyruqları qalın bir kağıza yazılır. Onu qucağında gəzdirib, daha çox pul-para toplayanı dəbdəbə ilə götürüb gəzdirirlər. Həmin o qalib uşaq “Simax” adlanır... Bu belə! Amma yüz dəfə mən qalib gəlsəydim, pullu şəxs ola bilməzdim. Əlimə düşən qara qəpiyi belə yazdıqlarımın nəşrinə xərclərdim. Bir də ki: pul bundan daha münasib yerə xərclənməz ki?!

Doğrudan!

Məmməd Aslan

21 fevral 2015

Bakı

DOĞMADAN – DOĞMA
DÜŞÜNCƏLƏR

*Hər şeydən əvvəl
şairin bu nəşrinə
ithaf sifətliyi:*

Vətən, ya Vətən

*Unudulmaz gənclik dostum, poetik
nəfəsini çox sevdiyim görkəmli şai-
rimiz Nəriman Həsənzadəyə.*

Nə yaxşı varsan, Vətən!
Din-imanım olmazdı.
Azərbaycan bayraqlı
Gövhər-kanım olmazdı!

Vətən: ulu Şahdağım!
Vətəndir tapınağım!
O mənim könül bağıım!..
Yoxsa şanıım olmazdı.

Oğuz: mənim yazı masam!
Gərək sözdən söz asam!
Damcı-damcı artırmasam,
Öz ümmanım olmazdı!

Çeşmələri bal dadan,
Şiş dağlarım – aşıyan!
O olmasa, ay aman,
Nərimanıım olmazdı...

Simax adlı bir tardım:
Vətən vəsfin ötərdim.
Necə qərar tutardım,
Onsuz canım olmazdı!..

Analar silsiləsi və Alın yazım

Mən anamın balası,
Anam – gözəl Oğuzun!
Deməklə bitməz anam,
Bu silsilə çox uzun!

Oğuzun da anası:
Gözəllərin sonası,
Azərbaycan dünyası!
Hər yurdum: gül ayəsi!
Yazıların ən üstünü:
Alnımdakı bu yazı!

Oğuzda izim var mənim

Bir zaman beşiyim olmuş
Oğuzda izim var mənim!
Dağlar ev-eşiyim olmuş,
Gülündə nazım var mənim!

Göyündə mələklər uçar;
Göyqurşağı dağı qucar...
Yazda daş da çiçək açar;
Nə gözəl yazım var mənim!

Simax, bəxtəvər halına!
Yaşılın uyğun alına!
Oğuzun gül camalına
Hələ çox sözüm var mənim.

**Ömrümüzün gülü nəvələrimiz!
Onlarla gülürük, sevinirik biz.**

Yuxu görən qız

Beş yaşı var Aytənin
Balacadır o hələ.
Bağçaya gedib-gəlir
Hər gün böyük həvəslə.

Səhər şirin yuxudan
Uşaq oyanan zaman,
Dedi: – Yuxu görmüşəm,
Bu gecə, ay anacan.

– Sənə də qurban olum,
Ay quzum, yuxuna da.
Yuxu da bilməcədir:
Təki yuxu oxuna.

– Hə, ana, gördüm daha
Bağçaya getmirəm mən.
Məktəbə aparırsan
Tutub mənim əlimdən.

Geyinmişəm tər-təmiz,
Lent vurmusan saçıma.
Arxamca su atmağı
Tapşırımsan bacıma.

Yola salardı bizi
Güllə, çiçəklə nənəm.
Quzumuz mələyirdi,
İt də hürüdü dəm-dəm.

İçəri girən kimi
Məktəb qapısından mən
Kimsə çağırıb dedi:
– Oyan yuxudan, Aytən.

– Qızım, yuxun çin olsun!
Az qalır o şən günə, –
Deyib öpdü anası
Aytəni dönə-dönə.

29 iyun 2014

Pələng Pişik

Elə bil ki, pələngdir
Evimizin pişiyi.
Basa-basa yanını,
Gəzir evi-eşiyi.

Pəncələri tüklüdür,
Zorba əli-ayağı,
Evin sahibi kimi
Gəzir bağçanı-bağı.

Özü Pişik olsa da,
“Pələng”dir onun adı.
Gözləri par-par yanır,
Tanıyır hər bir zadı.

Qorxur qaçır pişikdən
Kiçik bacım Səmayə.
Çağırır anasını
Pələng gəlir, gəl, – deyə.

Ana qaçaraq gəlir –
Qızı çağırən zaman.
Ay bala, qorxma, – deyir,
Sənə toxunmaz Məstan.

Pişik pələng deyil, ha
Qorxma bu qədər, qızım!
Dişləməz barmağını,
Yetirməz xətər, qızım!

Dəysə sənə çəkərəm –
Onun qulağını mən.
Dolaş evi-eşiyi
Keyfin istədiyicən!..

***Münhen, Almaniya
may 2014***

Yadında saxla

Qardaşına söylədi
Bir gün balaca Hadı:
– Əlim dəydi, külqabı
Yerə düşdü qırıldı.

Anam işdən gələndə
Danlayacaq üzümü.
Heç bilmirəm nə sayaq
Qoruyum mən özümü.

İstəyirəm deyəm ki,
Məstan pişik qırıbdı.
Atılıb-düşən zaman
O, dəcəl sındırıbdı.

Anam onun üstünə
Qoy töksün öz hirsini.
Bir yaxşıca versin qoy
Bu Məstanın dərşini.

“Miyo – Miyo” edərək
Gəzir evdə, eşikdə.
Bəzən uzanıb yatır
Bacım yatan beşikdə.

– Yalan söyləmə, qardaş,
Düzünü de anama.
Sevimli Məstanı da
Heç döydürtmə sən amma!

Yalan danışmaq olmaz
Yaxşı saxla yadında.
Yalan demə heç zaman
Heç kimə həyatında.

Münhen, Almaniya
04 iyun 2014

Mehriban nənə

Musiqisi Oqtay Zülfüqarovundur.

Bir mehriban
Nənəmiz var
Hamımızın,
Ay uşaqlar.

Qayğımıza
Qalır daim
Bu mehriban
Nənə bizim.

Çox sevirik
Onu biz də.
Hörməti var
Qəlbimizdə.

Tez-tez bizi
Salır yada.
Pay gətirir
Hər bayramda.

Oğuzda izim var mənim

Ay Mehriban,
Əziz nənə,
Uşaqlardan
Salam sənə.

iyun, 2014

Rəssam qızım

Ana dedi qızına:
– Əziz balam, Səmayə.
Görürəm həvəsin var
Sənin şəkil çəkməyə.

Yəqin ki, rəssam olmaq
İstəyirsən həyatda.
Sonra şəkil çəkməyi
Məstana öyrət hətta.

Bağçada bu gülün də
Çək şeklini mənimçün.
Çalışmaqdan yorulma
Üstündə bir-iki gün.

Əvvəlcə bir gülqabı
Çəkdi qız gözəl-göyçək.
İncə naxışlar vurdu,
Bacanqlı rəssam tək.

Sonra ağ gülə baxdı,
Ələ alıb iylədi.
– Necə gözəl ətri var,
İyi vardır, söylədi.

Qız çəkməyə başladı
Gülləri birər-birər.
Baxdı qızın işinə
Ana gəlib bir səhər.

Dedi: – Çəkdiyın güllər
Gözəldir sənin kimi.
Rəssam qızım, şad etdin
Doğrudan, ürəyimi.

***München, Almaniya
06 iyun 2014***

Oğuz suyu

*Prezident İlham Əliyevin sərəncamı ilə
Oğuzdan Bakıya su xətti çəkilir.*

Baş götürüb dağlardan,
Səfalı yaylaqlardan
Meşələrdən, bağlardan,
Ax Bakıya buz suyum,
Ay mənim Oğuz suyum!

Məlhəm ol ürəklərə,
Qanad ver diləklərə!
Gülüb-sevinsin hərə,
Ax Bakıya buz suyum,
Ay mənim Oğuz suyum!

Çeşmələr harayısan;
Sən "Zəm-zəm" in tayısan
Dağların nur payısan!
Ax Bakıya buz suyum,
Ay mənim Oğuz suyum!

Alqış səni çəkənə,
Alın təri tökənə,
Şan-şöhrət ol Vətənə,
Ax Bakıya, buz suyum,
Ay mənim Oğuz suyum!

iyun, 2008

Yağlı iki

Məktəbdən evə
Qayıtdı şən-şən;
– Anacan, – dedi
Balaca Gülşən.

Hesabdan cavab
Verdiyim üçün,
Yağlı bir iki
Almışam bu gün.

– Qızım, nə dedin,
Yağlı bir iki?
Buna sevinmək
Lazım deyil ki.

Ağlamaq gərək
Bu hala ancaq.
Olmaz şagirdə
Pis qiymət almaq.

– Danladı bir az
Müəllim məni.
Dedi: – Bilmirsən
Yaxşı dərşini.

Yağlı bir iki
Verirəm sənə.
Sabah hazır gəl,
Qızım, dərşinə.

Ana dedi: – Dur,
Bəşdir, az ağla.
Olmaz ikinin
Yağlısı, bala.

Get, yu üzünü
Bir qədər dincəl.
Sonra çalışaq
Biz birlikdə gəl.

***Münhen, Almaniya
03 iyun 2014***

Uşaqların dostları

Müstəqil bir ölkəyik!
Hamı bilir indi biz.
Gözəlləşir günbəgün
Sevimli Vətənimiz.

Qəlbimizdə sevgi var,
Hörmət var ana yurda.
Bəxtiyar yaşayırıq,
İllərdir ki biz burda.

Gedirik baxçalara,
Məktəblərə hər səhər.
Yolumuzu gözləyir
Sevimli müəllimlər.

Böyük qayğı göstərir
Bizə İlham babamız.
Yaxşı oxuyun deyir,
Sevinsin el-obamız.

Uşaqların dostudur
Mehriban nənəmiz də.
Ona sevgi, məhəbbət
Doludur sinəmizdə.

iyun 2014

Qoymaram iynə vura

Konfet Murad deyirlər
Evdə hamı Murada.
Hətta belə çağırır
Onu ana, ata da.

Hələ kiçik yaşımdan
Konfeti çox xoşlayır.
Verməyəndə oturub,
Ağlamağa başlayır.

Nənə deyir: – Ay bala,
Konfet yemə bu qədər.
Çox çəkməz ki, görərsən
Dişin çürüyüb gedər.

Alıb aparar atan
Səni həkimə yenə.
Həkim də iynə vurar
O ağrıyan dişinə.

Fikrə gedib bir qədər,
Murad dedi bu ara:
– Konfet verib həkimə;
Qoymaram iynə vura.

May 2014

Fəxr edir vətən

*Azərbaycanın milli qəhrəmanı
Albert Aqarunova ithaf edirəm.*

Qarabağ göylərini
Tüstü, duman alanda,
Ağır toplar, mərmilər
Hər yana səs salanda.

Cavan Albert könüllü
Cəbhəyə getdi bir gün.
Vətənini, xalqını
Xilas eyləmək üçün.

Vuruşurdu düşmənlə
Əsil qəhrəman kimi.
Qorxutmurdu əsgəri
Nə top-tüfəng, nə məmi.

Düşmən onun əlindən
Hər gün cana gəlirdi.
Böyük itki verirdi,
Həyəcana gəlirdi.

– Azərbaycan mənim də,
Vətənimdir deyirdi!
Baş qaldıran yağıya
O, nifrət bəsləyirdi.

Canı kimi sevirdi,
Bu torpağı, bu yurdu.
Vətəni qorumaqdan
Sevinc, qürur duyurdu.

Nagahən bir gülləyə
O tuş gəldi bir səhər.
Keçdi Şuşa yolunda
Canından igid əsgər.

Şəhidlər Xiyabanı
Oldu Albertə məskən.
Öz qəhrəman oğluyla
Fəxr edir bu gün Vətən.

Ataram onu

Top-top oyunu
Oynayan zaman,
Yıxıldı yerə
Ağladı Mehman.

Gəldi anası
Ağlama, – dedi.
Nə olub gözəl
Balama, – dedi?

– Top yıxdı məni
Yerə, ay ana.
Tapşır yıxmasın
Bir daha, ona.

Ana uşağın
Güldü sözüne.
Get oyna, – dedi
Toxunmaz sənə.

Alaram topu
Yoxsa əlindən.
Ataram onu
Bağçaya həməən...

04 iyun 2014

Gül nəvəm

Nəriman Həsənzadənin Nəriman nəvəsi üçün

– Nərimanlıq sən də, mən də, babacan;
Kim böyükdür evimizdə, babacan?

Baba getdi bircə anlıq xəyala,
Sonra dedi: – Əlbəttə, sən, ay bala.

Səndən böyük evimizdə kim var ki?
Kim eyləyib bir sözünü de iki?

– Onda baba, bilirsənmi de özün,
Kim qoyubdur bu adları bizimçün?

– Nazimimin ay mehriban övladı,
Atam, anam verib mənə bu adı.

Ağılıni, kamalını duymuşam,
Özüm sənə öz adımi qoymuşam.

Çox şey bilərsən

Anası ilə
Balaca Sevda,
Gəzirdi bir gün
Sabir bağında.

– Bu əmi kimdir? –
Xəbər aldı qız.
Bağın içində
Dayanıb yalqız.

– Böyük Sabirdir,
Bu əmi, qızım.
Gəzir şöhrəti
Aləmi, qızım.

Şairdir, gözəl
Şeirləri var.
Səs salıb bütün
Dünyaya onlar.

Şeirlər yazıb
Uşaqlara da.
Buz üstə çıxan
Qoçaqlara da.

– Gəl, gəl – deyibdir
“A yaz günləri”.
İlin sevimli
“Əziz günləri”.

Qızım, məktəbli
Olan zaman sən,
Şair babandan
Çox şey bilərsən.

***Münhen, Almaniya
27 iyun 2014***

Bakı – Şuşa qatarı

Bu gün ana, dükandan
Qatar aldı Azada.
Bakı-Şuşa qatarı
Qoydu adını ata.

– Vaqonları qoş, – dedi,
Becid tərپən bir qədər.
Keçib otursun bir-bir
Yerində sərnışinlər.

Bələdçisi ol sən də,
Bu qatarın, ay bala.
Yandır yaşıl işığı:
Fit ver düzəlsin yola.

Keç Ucardan, Ləkidən
Seyr et ana Vətəni.
Bərdənin gözəlliyi
Heyran eyləsin səni.

Xocalıya, Şuşaya
Səhər vaxtı çatanda,
Salam yetir atandan
Göz açdığım o yurda.

Deki bu illər boyu
Sizdən ayrı düşsəm də,
Həmişə dərd-qəminiz
Qövr eyləyir sinəmdə.

Qayıdırıq o yurda!
Sevinməsin qoy yağı.
Dalğalanar Şuşada
Azərbaycan bayrağı!

***Münhen, Almaniya
may 2014***

Novruz bayramı

Yaza verir
Öz yerini
Şaxta, qar.
Yenə gəlir
El-obaya
İlk bahar.

Təbiət qış
Yuxusundan
Oyanır,
Günəş çıxır
Ətraf nura
Boyanır.

Gəlir elin
Əziz Novruz
Bayramı,
Gül-çiçəkli,
Lalə, nərgiz
Bayramı.

Uçub gəlir
Qaranquşlar,
Durnalar.
Üzür suda
Dəstə-dəstə
Sonalar.

Çöl, çəmənlər
Yaşıl dona
Bürünür.
Boşqablarda
Səmənilər
Görünür.

Qız-gəlinlər
Ev işində
Çalışır
Küsülülər
Bayramlaşıb
Barışır.

Üzə gülür
Nemət dolu
Süfrələr.
Şəkərbura
Paxlavalər
Təzə-tər.

Evlərdən tar,
Kaman səsi
Ucalır.
Büblüllərin
Şən nəğməsi
Ucalır.

Novruz yenə
Min toy-düyün
Gətirir.
El-obaya
İşıqlı gün
Gətirir.

Mart 2014

Gəncə çayı

Neçə ildir düşmüşəm mən
Səndən uzaq, Gəncə çayı.
Çıxmır bir an xatirimdən
Bu od-ocaq, Gəncə çayı.

Səninləyəm harda olsam,
Toy-mağarda, darda olsam.
Yağış altda, qarda olsam,
Mən saçı ağ, Gəncə çayı.

Uşaqlığım səndə qalıb,
Sularında lövbər salıb.
Bel bükülüb, can qocalıb,
Tutmur ayaq, Gəncə çayı.

Sahilində boy atmışam,
Orda ərsəyə çatmışam.
Daim yazıb-yaratmışam:
Qalıb oyaq, Gəncə çayı.

Hər gələndə elə bahar,
Sel-suların coşub-çağlar.
Uşaq kimi anıb ağlar
Hər gün Simax, Gəncə çayı.

30 iyun 2014

Ceyran və Pişik

Səhər duranda
Hər gün yuxudan.
Öyrənibdi süd
İçməyə Ceyran.

Gəzəndə bir gün
Evi-eşiyi,
Dağıtdı südü
Məstan pişiyi.

Ağladı Ceyran
Görəndə bunu.
Dedi: – Tez tutun,
Gətirin onu.

Qoyun bir küncə
Sakit otursun.
Qoymayın onu
Ayağa dursun.

Bilsin ki, nədir
Südü dağıtmaq.
Su, yemək verin
Yazıqdır ancaq.

Yoxsa ki, ölər
Dəcəl pişiyim.
Tükləri ipək
Gözəl pişiyim.

15 oktyabr 2014

Fərhad baba

Bir baba var ♦
Babaların
İçində.
Bu ellərin,
Obaların
İçində.

Ürəyində
Uşaqlara
Sevgi var.
İgidlərə,
Qoçaqlara
Sevgi var.

Fərhad baba
Çox ölkələr
Görübdü.
Yaxın-uzaq
Çox bölgələr
Görübdü.

Deyir bizim
Yurdumuzdan
Harda var. *
Azad, xoşbəxt
Boy atırlar
Uşaqlar.

Siz də yaxşı
Oxumağa
Çalışın.
Adət edin
Hər zəhmətə
Alışın.

Oxumaqla,
Zəhmət ilə
Dost olan,
Üzü gülər,
Şən yaşayar
Hər zaman.

Mənim gözəl
Bir ağıllı
Nəvəm var,
Onun ilə
Eyləyirik
İftixar.

Mehribanım,
Əla alır
Dərslərdən
Anaya da
Kömək edir
O, hərdən.

Atasını
Əziz nəvəm
Çox istər.
Gec gələndə
Harda qaldı
Söyləyər.

Öz qızını
Sevir İlqar
Ata da.
Gəzir onla
Bağ-bağçada,
Bulvarda.

Elə mən də
Çox istərəm
Nəvəmi.
De, nəvəsi olan
Kəsin
Nə qəmi?!

Bir-biriylə
Həmişə dost
Olun siz.
Qoy şad olsun,
Ay uşaqlar,
Qəlbiniz.

16 iyul 2014

Bir saatlıq verərsən

Kompüter var əlində
Məktəbli Səlimxanın.
Ürəyinin sevinci
Aşib-daşır oğlanın.

Özü ilə gəzdirir
Onu evdə, eşikdə.
Dalınca düşür bəzən
Gəzir Məstan pişik də.

Onun ilə keçirir
Vaxtın çoxunu oğlan.
Hərdən nəse oxuyur,
Nəse köçürür ordan.

Ana deyir: – Ay bala,
Gəl incitmə özünü.
Otur, dərslərini oxu,
Çox da yorma gözünü.

Atan onu əlindən,
Alacaqdır görəntək.
Bilirəm ki, bir daha
Qaytarıb verməyəcək.

Səlimxan götür, – dedi
Ana, saxla özündə.
Ancaq bircə saatlıq
Mənim olsun o gündə.

22 oktyabr 2014

Çıxa bilməzlər

Anası ilə
Balaca Gülşən.
Heyvanxanaya
Getmişdi dünən.

Gördü qəfəsdə
İki Pələng var.
Nərildəyərək
Gəzirlər onlar.

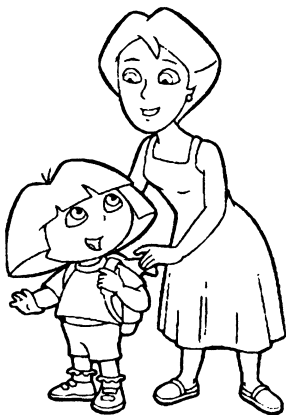
Gülşən qorxaraq
Dedi bu zaman:
– Gəl qaçaq burdan
Gedək, anacan.

Pələnglər ilə
Gəlsək üz-üzə.
Dərhal cumarlar
Vəhşilər bizə.

Ana qızını
Sakit edərək
Basdı Gülşəni
Bağrına bərk-bərk.

– Qorxma, çəkinmə, –
Yaxın gəlməzlər.
Onlar qəfəsdən
Çıxa bilməzlər.

may, 2014

Yat dedi

Bir dəfə Orxan bala
Gecə durdu yuxudan.
Gözünü açıb-yumdu,
Sakit dayandı bir an.

Sonra durub oturdu,
Ağladı yavaş-yavaş.
Mənə də verin, – deyir
Dondurma yeyir Dadaş.

Ana sakit eylədi,
Bu zaman öz oğlunu.
Qucağına götürüb
Öpüb-oxşadı onu.

Dedi: – Gecədir yatır
Qardaşın şirin-şirin.
Yuxu görmüsən, bala
Yat, yumulur gözlərin.

Gecə yandır indi,
Yoxdur bir oyaq qalan.
Qoy bir səhər açılınsın,
Nə desən, alar anan.

Uzandırıb uşağı
Laylay oxudu ana.
Yum gözünü yat, – dedi
O körpəcə oğluna.

20 oktyabr 2014

Balıqsız qayıdaq

Babası ilə
Balaca Həsən,
Balıq tutmağa
Getmişdi dünən.

Suya tulladı
Baba tilovu,
Ancaq qarmağa
Düşmürdü ovu.

Bir xeyli sonra
Dilləndi oğlan.
– Hanı bəs balıq
De, ay babacan?

– Balığı məndən
Alırsan xəbər?
Suyun içində
Onlar üzürlər.

Nə vaxt, nə zaman
Düşsə tilova,
Baliği sənə
Göstərər baba.

Tilov tərpendi
Elə bu zaman,
Çıxartdı baba
Baliği sudan.

Həsən gördü ki,
Kiçik bir balıq,
Torpağın üstə
Çırpınır artıq.

Dedi: – Yazıqdır,
At suya, üzsün.
Evə balıqsız
Qayıdaq bu gün.

23 oktyabr 2014

Cəsür olacaq

Ana dedi qızına:

– Ay mənim Ceyran qızım,
Təbrik edirəm səni,
Ana olmusan, qızım.

Xeyir-duva verməkçün,
Yanına gəlmişəm mən.
Xoşbəxt yaşasın oğlun,
Qayğısına qalginən.

İndi neçə yuxusuz
Gecələrin olacaq.
Bəzən səhərə kimi
Qalacaqsan sən oyaq.

Şirin-şəkər qatginən
Laylasına uşağın.
Kaş igid oğlu olsun
Bu yurdun, bu ocağın.

Sənin də bir övladın
Əsgəri bu Vətənin.
Gözlərin aydın olsun,
Ay qızım, görüm sənin!

Vətənin keşiyində
Duracaq o, bir zaman.
Olacaqdır, bilirəm,
İgid, cəsur qəhrəman!

20 iyul 2014

Baxa bilmədi

İki almışdı
Səlim hesabdan.
Gündəliyini
Gizlətdi oğlan.

Dedi, qoy baxan
Olmasın ona.
Xəbər tutmasın
“İkidən” ana.

Ev işlərini
Qurtaran kimi,
Çağırdı ana
Oğlu Səlimi.

Gündəliyini
Mənə ver, – dedi,
Məşğul olaq gəl
Bir qədər, – dedi.

Səlimin rəngi
Dəyişdi bu an,
Dedi: – Gəzirəm
Onu bayaqdan.

Bilmirəm ancaq,
Qoymuşam hara.
Bu zaman dindi
Qardaşı Qara:

– Görmüşəm onu
Gizlədəndə sən.
Anama nə üçün
Yalan deyirsən?

Səlim ananı
Aldatdığıçün.
Üzüne baxa
Bilmədi o gün.

10 oktyabr 2014

Boğazı gəldiyi üçün

Ana İlqarı
Yedizdirirdi.
– Böyük oğlansan,
Ona deyirdi.

Süfrə başında
Gəl otur sən də.
Çay-çörəyini
Ye, biz yeyəndə.

Yoxsa lağ edər
Sənə uşaqlar.
Deyərlər: tənbel
Oğlandır İlqar.

Gəldi bu zaman
Balaca Rövşən.
Baxıb İlqara
Güldü ürəkdən.

Qışqırdı: – Tez gəl,
Bacım Gülyanaq,
Anam İlqarı
Yedizdirir, bax.

Böyük qardaşım
Tənbəlmiş demə.
Onun halını
Söyləyim kimə?!

Təpindi bu vaxt,
Rövşənə ana:
Söylədi belə:
– İlqara baxma,
Oyununu oyna!

Onun boğazı
Gəldiyi üçün,
Yedizdirirəm
Mən onu bu gün.

18 oktyabr 2014

Sərdar baba

Bir atı var babamın,
Mənim Sərdar babamın.

Bilmir qorxu, nə hürkü,
İpək kimidir tükü.

Oxşayır hər gün onu,
Qucaqlayır boynunu.

Yem qoyur qabağına,
Nal vurur dirnağına.

Yəhər vurur belinə,
Qamçı alır əlinə.

Gah günorta, gah səhər
İş-güc dalınca gedər.

Vermişəm ona fikir,
Arabir babam deyir:

– At, at deyil, bir quşdur,
Bilməz eniş, yoxuşdur...

Daim irəli cumur,
O qarmaqdan yorulmur.

Bəzən görürəm ancaq,
Nənəm səs-küy salaraq,

Deyir: – Yorma heyvanı,
Minib gəzmə hər yanı.

Çərləyib ölsə əgər,
Əl çəkməz səndən kədər.

Babam geyib-kecinir;
Öz atını o minir:

– Qıratımdır o mənim!
Həyatımdır o mənim!

Deyib qalxır əlbəəl,
Nənəmə qoymur məhəl.

Atlanır Koroğlutək!
At varsa, minən gərək!..

11 oktyabr 2014

Tuta bilməzsən

Səhər yuxudan
Duranda Duman,
Gördü dumandı
Hər tərəf, hər yan.

Tutmaq istədi
Duman dumanı.
Tuta bilmədi
Qaraldı qanı.

Bir kişi gördü
Dedi: – Ay bala,
Dəymişdin yerə
İndi az qala.

Yoxsa dumanı
Tutmaq istərsən.
Onu tutmağa
Səy göstərmə sən.

Heç kəs dumanı
Bil,tuta bilməz.
Günəş doğunca
Gözə görünməz.

28 sentyabr 2014

Xocalıdan sür atını

Sürücüdür atam mənim,
Gedir uzaq şəhərlərə.
Bilməm hansı el-obaya,
Bilməm hansı uzaq yerə.

Qucaqlayıb atamı mən,
Öpüb dedim: – Dinlə bir an.
Sür maşını bir zamanlar
Doğulduğun Xocalıdan.

Atam fikrə gedib bir az,
Sonra dedi: – Oğlum Fuad,
Apararam bir gün səni,
Bir qədər də böyü, boy at.

O vaxtadək düşmənlərdən,
Azad olar yurdum-yuvam.
O torpaqda uyuyurlar
İndi mənim atam, anam.

Bu gün, sabah Qarabağda
Ucalacaq bayrağımız.
Şuşada da, Laçında da
Yanar onda çirağımız.

Onda köçüb gedəcəyik
Ata-baba torpağına.
Düşmənimiz qalacaqdır
Öz içindən yana-yana.

18 sentyabr 2014

**Nəvələr dünyaya gələndən bəri,
Nənələr çox sevir gül nəvələri.**

Nənəm işə girib

Önlük taxıbdı nənəm,
Çirməyib əl-qolunu.
Belə qıvraq görkəmdə
Görməmişəm mən onu.

Dedim: – Nənə, ay nənə
Mübarəkdir onlüyün.
Niyə belə geyinib –
Kecinmisən sən bu gün?

Nənəm öpüb üzümdən
Dedi: – Yoxdur xəbərin.
Mən də işə girmişəm,
Aydın olsun gözlərin!

İş tapıbdı mənimçün
Əziz atan, ay bala.
Anan gören işləri
Verməliyəm mən yola.

Anan daha bu gündən
Çalışacaq şəhərdə.
Sizə dadlı xörəklər
Gərək bişirəm mən də.

Atan, anan, ay oğul,
İşdən qayıdanadək,
Həm evdə, həm mətbəxdə
Mən də çalışım gərək.

Ura! – Dedim – nə yaxşı,
Nənəm düzəlib işə.
Gəldi qardaşım Zaur,
Kiçik bacım Bənövşə.

Təbrik etdik nənəni
Birlikdə üçümüz də.
Sonra şəkil çəkirdik
Yadigar qalsın bizdə.

30 sentyabr 2014

Şad eylə məni də

Nənəsinin yanına
Gəldi bir gün Qəhrəman.
Dedi: – Söylə mən kimə
Oxşayıram, nənəcan?

Nənə güldü bir qədər
Nəvəsinin sözünə.
Sonra dedi: – Ay bala,
Kim nə deyir de sənə?

Anam deyir: – Qaş-gözdən
Mən ona bənzəyirəm.
Onun kimi oturur,
Onun kimi gəzirəm.

Atam isə deyir ki,
Oxşayırsan sən mənə.
Kim düz deyir, kim yalan
Özün söylə ay, nənə?

Başını əydi

Gördü güzgüdə
Özünü İlqar.
Döydü bir qədər
Gözünü İlqar.

Gördü qarşında
Durub bir oğlan.
Üst-başı onun
Batıbdı yaman.

Qışqırdı İlqar:
– Tez gəl, ay ana!
Bax bu qarşıda
Duran oğlana.

Başdan ayağa
Pinti yeriynən...
Qov getsin onu
Evimizdən sən.

Ana qımışıb,
Güldü bu ara.
– Onumu qovum, –
Dedi, bayıra?!

Canım, gözümdür,
Bir dənəmdir o!
Şirin sözümdür,
Dürdanəmdir o!

Güzgüdə sənin
Gördüyün şəkil:
Sənin özünsən,
Əziz balam, bil.

Dediklərindən,
Utandı oğlan,
Başını yerə
Əydi bu zaman.

15 oktyabr 2014

Nahaq qaçmısan

Evə arı girmişdi
Pəncərədən içəri.
Anar görəndə onu,
Yaşla doldu gözləri.

Qışqırdı: – Gəl, ay ana,
Otağında arı var.
Başım üstə dolanır,
Gəlməsən, məni sancar.

Ana gəldi otaqda
Görmədi öz oğlunu.
Baxdı o yan, bu yana
Tapa bilmədi onu.

Anar dedi: – Pərdənin
Dalındayam, ay ana.
Qovla getsin arını
Sonra gəlim yanına.

Ana dedi: Sevmirlər
Qorxaqları arılar.
Nahaq yerə qaçmısan
Sən onlardan, ay Anar.

26 avqust 2014

Nənə bilməsin

Dəlləyə aparmışdı
Ata Azəri bir gün.
Dəllək əmi bir gözəl
Tel qoymuşdu onunçün.

Fərəhləndi ürəyi –
Ana baxanda ona.
Nə qiyamət telin var,
Söylədi öz oğluna.

Nənə də gəlib çıxdı,
Söhbətin bu çağında.
Sevincindən oynadı,
Uşağın qabağında.

Təbrik eylədi onu
Candan, ürəkdən nənə.
Dedi: – Telin nə yaxşı
Bala, yaraşır sənə.

Gəlib çıxdı bacım da
Qoşuldu təbriklərə.
Gözəlləşib qardaşım,
Telli dedi Azərə.

Mən də kiçik Azərin
Sığalladım telini.
Bir dəstə gül də verdim,
Sıxdım bərk-bərk əlini.

Dedim ki, bu tel sənə,
Gör necə də yaraşır.
Baxdıqca sifətinə
Sevincim aşıb-daşır.

Çıxardıb o, bu zaman
Bir konfet verdi mənə.
Al xəlvətçə ye, – dedi,
Bax, bilməsin ha, nəne.

05 oktyabr 2014

Əmzik əmən qız

Böyük qızıdır Təranə
Əmzik üçün ağlayır.
Verməyəndə ananı
İşdən-gücdən saxlayır.

Əmziyi əmən kimi
Sakit olub kiryir.
Gah oturur, gah durur
Yavaş-yavaş yeriyir.

Üzü gülür uşağın
Əmziyini görəntək.
Yatanda da onunla
Yuxuya getsin gərək.

Boynundakı göy ipdən
İki əmzik sallanır.
Bütün günü Təranə
Evdə belə dolanır.

Əmzik əmən bu qızı
Çox istər ata-ana.
Sevinc, fərəh duyurlar
Hər gün baxanda ona.

19 sentyabr 2014

Söyüd ağacı

Neçün əyib başını
Yerə söyüd ağacı?
Bilirsənsə, de mənə
Vüqar, – dedi, ay Hacı.

Hacı getdi sorğudan
Dərin fikrə, xəyala.
Dedi: – Yəqin dalaşıb,
Düşüb belə bir hala.

Ona görə qaldırmır
Söyüd yerdən başını.
İstəmir ki görsünlər
Gözdən axan yaşını.

31 avqust 2014

Olsun səninçün

Futbol köynəyi
Geyib əyninə.
Gəldi İbrahim,
Dedi: – Ay nənə.

Dur gəl ikimiz
Futbol oynayaq.
Ayıq-sayıq dur,
Qapıda ancaq.

Çalış vurduğum
Topları tut sən.
Uduzacaqsan,
Tuta bilməsən.

Onda əlini
Salıb cibinə.
Dadlı bir konfet
Verərsən mənə.

Nənə gülərək
Dedi: – Ay oğul,
Bayaq yemisən
Sən konfet, noğul.

Yenə ürəyin
Konfetmi istər?
Küsər iştahan
Çox yesən əgər.

Onu da bil ki,
Ay sənə qurban,
Məndən futbolçu
Çıxmaz heç zaman.

Gəl əyləş, nənə
Danışsın nağıl.
Olsun səninçün
Konfet, həm noğul.

12 oktyabr 2014

Anama demə

Qonşusunun bağından
Bir gün gül dərən zaman.

Uf, uf, – dedi Səlimə
Tikan batdı əlimə.

Gördü qonşu qadını
Barmaqdan gələn qanı.

Dedi: – Gəl bizə gedək,
Sənə eyləyim kömək.

Qızı evə gətirdi,
Uşağa əl yetirdi.

Nə vaxt istəsən, – dedi,
Gəl yanıma sən, – dedi.

Gül verim dəstə-dəstə,
Apar get, gözüm üstə.

Ancaq bir qız, bir oğlan
İcazəsi olmadan

Girsə özgə bağına
Oğru deyərlər ona.

Bildim, – dedi Səlīmə,
Xala, anama demə.

Qız salladı başını,
Axıtdı göz yaşını.

3 oktyabr 2014

Qorxur nənəm

Ağrıyır dişi
Nənəmin bu gün.
Dəyişib halı
Onun büsbütün.

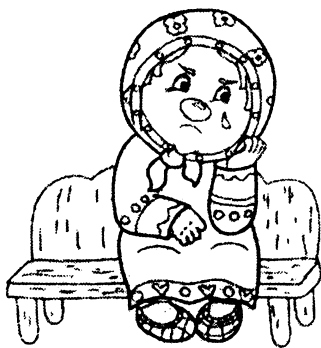
Dura bilməyir
Bir yerdə arvad.
Gəzib dolaşır,
Olmayır rahat.

Anam deyir ki,
Tərslik eyləmə.
Gedək göstərim:
İstərsən kimə.

Nənəm iynədən
Qorxur deyəsən.
Dişini çəkən
Həkimə əhsən!

Yəqin çox konfet
Yediyi üçün.
Nənəmin dişi
Ağrıyır bu gün.

30 avqust 2014

Mənsiz deyərsən

Bir gün anaya
Dedi Dürdanə:
– Yalançı deyir
Qardaşım mənə.

Bilirəm uşaq
Yalan danışmaz.
Belə deməsin
Qoy mənə Qorxmaz.

Ana qızının
Üzündən öpdü.
Bir az oxşayıb,
Gözündən öpdü.

Sən mənim gözəl,
Qızımsan, – dedi.
Onun qulağın
Çəkərəm, indi.

Bilirəm yalan
Çıxmaz dilindən.
Get çağır gəlsin
Qardaşını sən.

Dürdanə dedi:
– Ana, ay ana,
Yanımda heç nə
Demə sən ona.

Düşər üstümə
Vallah yenə o.
“Xəbərçi” deyər
İndi mənə o.

Demək istəsən
Ana, əyər sən.
Ona sözünü
Mənsiz deyərsən.

21 sentyabr 2014

Güldü gözləri

Bayaqdan bəri
Ağlayır Pəri.

Anası gəldi
Onu kiritsin.
– Ağlama, dedi, –
Gəl için-için.

Nə istəyirsən,
De, verim sənə.
Bəlkə dəyiblər,
Qızım, xətrinə?

İncidib səni
Yoxsa qardaşın.
Ağlama, quzum,
Ağrıyar başın.

Başı ilə: yox,
Yox, – dedi uşaq.
Nənə də gəldi
Nəsə duyaraq:

– Qurban olaram
Balama, – dedi.
Gəl öpüm səni
Ağlama, – dedi.

Sonra əl atdı
Cibinə nənə.
Bir konfet verdi
Gül nəvəsinə.

Aldı konfeti
Pəri bu zaman.
Dedi: – hardadır
Baba, nənəcan?

Gəzin, axtarın
İndi hər yanı.
Tapın bu saat
Mənə babanı.

Söz verib: nağıl
Danışsın mənə.
Qovlasın qurdu
Nağıldan yenə.

Yoxsa Məngülü
Tutub yeyəcək.
Yazıq Şəngülü,
Udub yeyəcək.

Nənə gülərək
Çatdı qaşını.
Dedi: – Üzərəm
Qurdun başını!

Qoymaram yesin
Boz qurd onları.
Artsın keçinin
Dərdi, qubarı.

Bilirəm mən də
Çox nağıl, şeir.
Otur danışım,
Nəvəcan, bir-bir.

Girdi bu zaman
Baba içəri.
Bilsəniz necə
Sevindi Pəri!..

17 sentyabr 2014

Sağ ol deyirdi

Suda üzürdü
Bir ana ördək.
Baxırdı o yan, –
Bu yana ördək.

Gördü balası
Yoxdur yanında.
Bir qorxu-hürkü
Duydu canında.

Düşündü: axı
Nə oldu ona?
Üzüb yanından
Getdi hayana?!

Bəlkə tülkünün
Keçdi əlinə.
Böyük iştahla
Vurnuxurdu o
Bu yanda yenə.

Dərd, qəm içində
Qayıtdı geri.
Birdən ördəyin
Güldü gözləri.

Gördü balası
Yerə uzanıb,
Onun yanında
Bir qız dayanıb.

Bala ördəyin
Silir qanını.
Gizlədə bilmir
Həyəcanını.

Ördək sahilə
Fırlandı dərhal:
Balacasından
Öyrəndi əhval.

Qanadlarını
Geniş açaraq,
"Sağ ol" deyirdi
Qıza bu sayaq.

20 sentyabr 2014

Oğuzum

Bir tərəfin uca dağdır,
Bir tərəfin bağça-bağdır.
Xalq içində üzün ağdır,
Vüqarımız, fəxrimizsən,
Oğuzum, sən; Oğuzum, sən!

Məhəbbətin qəlbə dərin,
Havan təmiz, suyun sərin.
Üzə gülür zirvələrin!
Vüqarımız, fəxrimizsən,
Oğuzum, sən; Oğuzum, sən!

Qoz, fındıqlı bağların var,
Toy-büsatlı çağların var,
Qoynun olub bir lələzar,
Vüqarımız, fəxrimizsən,
Oğuzum, sən; Oğuzum, sən!

Gözəlləşir Padar, Sincan,
Xalxal, Qumlaq olub bir can!
Fərəhlənir baxan insan,
Vüqarımız, fəxrimizsən,
Oğuzum, sən; Oğuzum, sən!

Qürbət eldə Simax Şeyda,
Hər gün səni salır yada,
Mənimləsən, olsam harda –
Vüqarımız, fəxrimizsən,
Oğuzum sən, Oğuzum sən!

25 dekabr 2013

Babalar

Dünyagörmüş
Bir dünyadır
Babalar.
Qəlbimizdə
Ululara
Hörmət var.

Nəvələrə
Qayğı, hörmət
Bəslərlər.
Hamımızı
Şən günlərə
Səslərlər.

Danışarlar
Bizə hərdən
Nağıllar.
Şələquyruq
Tülkülərdən
Nağıllar.

Deyirlər ki,
Oxuyun siz,
Boy atın.
Olun layiq
Övladları
Həyatın.

29 may 2014

Payını saxlarlar

Göz yaşı tökür
Araz bayaqdan.
Eşidib nənə
Gəldi uzaqdan.

– Qurban olaram,
Balama, – dedi.
Göz yaşı tökmə,
Ağlama, – dedi.

Öpdü nəvənin
Üzündən nənə.
Kim dəyib, – dedi, –
Sənin xətrinə.

Hamıdan dəcəl
Qardaşın Azad,
Eyləyib səni
Yoxsa narahat?

Qulaqlarını
Çəkərəm indi.
Bilər qardaşı
İncitmək nədi.

– Məni ağladan
Qardaşım deyil.
Uçan quşlardır,
Ay nənəcan, bil.

Gedək, onları
Biz qovaq, nənə!
Yoxsa ağacda
Tut qalmaz mənə.

– Nə qədər desən,
Ağacda tut var.
Sənin payına
Toxunmaz quşlar.

07 iyun 2014

Çox sevəcək

Anasının yanına
Gəldi məktəbli Araz,
Dedi: – Ana, dərsimi
Mən danışım, qulaq as.

Oxuyub öyrənmişəm,
Hər sözü, hər kəlməni.
Bir daha müəllimim
Danlamaz yəqin məni.

Bir saatin içində
Əzbərləmişəm tamam.
Sən kitaba bax, ana,
Danışım aram-aram.

– Dərsi əzbərləmək yox,
Dərk etsin şagird gərək.
Onda müəllim onu
Daha da çox sevəcək.

26 iyun 2014

Atıb gedərlər səni

Kibrit ilə oynayırdı
Evdə kiçik Fəridə.
Acıqlandı anası
Onu belə görəndə.

Dedi: – Apar yerinə
Qoyginən sən kibriti.
Od ilə oynayırsan,
Qızım, neçin sən indi?

Bir gör evdə nə qədər
Oyuncağın var sənin.
Kibriti çalsan əgər,
Əllərin yanar sənin.

Alışıb yana bilər
Hətta evimiz belə.
Qorxuludur oynamaq,
Od ilə, alov ilə.

İndi kuklan Gülyanaq
Darıxır sənin üçün.
Get gör necədir halı,
Qayğısına qal özün.

Bəlkə elə xəstədir,
Tək-tənhadır otaqda.
Həkim çağır qoy gəlsin
Baxsın ona yataqda.

Gözəl qızım, kibritə
Əlini vurma daha!
Yoxsa oyuncaqların
Səndən küsüb gedər ha!

23 sentyabr 2014

Bahar

Hər çiçəyin, hər gülün
Öz ətri, öz rəngi var.
Yamyaşıl don geyinir,
Bahar gələndə dağlar.

Fərəhlənir ürəklər
Baxanda çöl, çəmənə.
Kol dibində bənövşə
Nəğmə oxuyur mənə.

Gün dəydikcə açılır
Nərgizin də gözləri.
Seyr eyləyir dağları,
Dərələri, düzləri.

Çöldə bitən lalələr
Dönür əlvan xaliya.
Elə bil uçub göyə:
Çatsın Günəşə, Aya.

Əsən küləklər döyür
Ərklə qapını yenə.
Quşların şən nəğməsi
Yayılr yer üzünə.

Hara baxsan sevinir,
Şadlıq edir insanlar.
Gözəlliyn anadan
Olan günüdür bahar.

1 sentyabr 2014

Nənəylə getdi

Bəsti ana oğlunu
Dilə tutur bayaqdan:
– Səhər çoxdan açılıb,
Dur, Muradım, yataqdan.

Geyindirim gəl səni,
Yusana əl-üzünü.
Onda hiss eləyərsən
Əziz balam, özünü.

İndi durmasan əgər
Gecikərsən baxçana.
– Getmək istəmirəm mən
Daha baxçaya, ana.

– Bıy, bıy, başıma xeyir,
Bu nə sözdür deyirsən?
Tez, dur canım-ciyərim
Ananı incitmə sən.

Nənə də gəlib çıxdı,
Dur, Muradım, dur, – dedi.
Ay gözəlim, qəşəngim,
Ay həyatım, dur, – dedi.

Mənim də ürəyimdən
Keçir baxçaya getmək.
Ay anası geyindir,
Tez ol uşağı görək!

Ura! Qışqırdı Murad,
Nənəm bizlə bərabər!
Yaxşı oldu onunla
Gedərəm mən hər səhər.

Geyindirdi oğlunu
Sevinc içində ana.
Bir fincan isti süd də
İçirdi övladına,

Bir az sonra nənəylə
Qapıdan çıxdı Murad.
Bağçaya yola düşdü
Üzü gülər, qəlbi şad.

26 oktyabr 2014

İstərəm

Cəfər dedi Səfərə:
– Bir bax, bura kim gəlir!
Yoldaşımız, dostumuz
Xəbərçi Səlim gəlir.

Səlim gəlib görüşdü,
Məktəb dostları ilə.
Cəfər dedi: – Gəlmisən
Hansı təzə xəbərlə?

– Təzə xəbər eşitmək,
İstəyirsən, ay Cəfər?
Yeni hərarət ölçən
Kəşf edib alimlər.

– Yox, canım, nə deyirsən
Dilə gəldi Səfər də.
– Heç nədən xəbərin yox,
Yaşayırsan şəhərdə.

Yalan xəbər nə zaman
Eşitmisən Səlimdən?
Yalnız doğru, düzgün söz
Çıxar mənim dilimdən.

Körpələrçün bir köynək
İcad edib alimlər,
Geyindirсэн uşağın
Əyninə onu əgər;

Hərərəti olanda
Köynək başqa rəng alır.
Ana onda xəstənin
Dərhal qeydinə qalır.

Cəfər dedi Səlimə
Elə bu zaman, bu dəm:
– Mən də elm öyrənib
Alim olmaq istərəm.

1 oktyabr 2014

Təşəkkür etdi

Bir payız günü idi,
Möhkəm külək əsirdi.
Bağçalarda, bağlarda
Səs salaraq gəzirdi.

Küçədə idi Elxan,
Kürrük edirdi xəzan.
Külək alıb apardı
Papağını başından.

Papağının dalınca
Oğlan qaçdı bir qədər.
Bir də gördü yeriyr
Ona sarı bir nəfər.

Aı, – dedi, qoy başına,
Hava küləkdir, oğul.
Gözlə soyuq dəyməsin,
Özündən muğayat ol.

Niyə belə arıqsan
Sən də mənim oğlum tək?
Yoxsa anan verməyir
Hər gün sənə çay-çörək?

Külək aparar səni
Gəl gedək mənim ilə.
Dayanana oxşamır
Xeyli əsəcək hələ.

O mehriban əmiyə
Elxan təşəkkür etdi.
Hələ yaxşı var deyə:
Allaha şükür etdi.

23 sentyabr 2014

Küsəyən qız

Bir gözəl qızıdır Süsən,
Mən gördüm, sən görəsən!

Boy atır gündən-günə,
Oxşayır Aya, Günə.

Küsəyən qızıdır bir az;
Küsmədiyi tapılmaz...

Küsür qardaş-bacıdan,
Dava salır ucadan.

Quyruğunu tutub dik,
Gəzəndə evdə pişik,

“Miyo-miyo” edəndə,
Yolu ilə gedəndə,

Süsən deyir: – Ey Məstan,
Keçmə mənim yanımdan.

Bir də keçsən, küsərəm;
Nəfəsini kəsərəm.

“Civ-civ” etsə cücələr,
Kaş əlinə keçələr!..

Deyər: – Sakit ötün siz,
Çıxmasın ha səsiniz.

Yoxsa sizdən küsərim,
Dəninizi kəsərim!

İt hürəndə dur, – deyər,
Farağat otur! – deyər.

Hürmə gəlib-gedənə,
Səsin xoş gəlmir mənə.

Acığımı tutdursan,
Küsərim səndən, inan.

Susqun qalır dərhal it,
Ləhləyir sakit-sakit.

Xoş gəlir bu Süsənə,
Hər canlıdan küsənə.

Ana deyir: – Ay qızım,
Ay baharım, ay nazım,

Gah itdən, gah Məstandan,
Hey küsürsən bir yandan.

Küsmək olmaz bu qədər,
Küsmək səni dəng edər.

Hürküdürsən cücəni,
Fərələri, beçəni.

Gəl otur, südünü iç,
Xoşuma gəlmirsən heç.

Küsməyi boşla daha,
Bax, səndən küsərəm, ha!

28 avqust 2014

Sağsağan kimi

- Söz-söhbətli adama
Oxşayırsan, ay Həsən.
– De: sən öl, xəbərim yox,
Kənddə gəzən xəbərdən.
- Sən öl, yoxdur xəbərim,
İndi çıxıram çölə.
Kim kiminən döyüşüb,
Savaşıb kim kiminlə?
- Yox ey, qonşumuz Badam,
Şuşaya gedib gecə.
Səhər tezdən qayıdıb,
Yenə kəndə gizlicə.
- Nə deyirsən, a dostum,
Ola bilməz belə iş.
Yoxsa arvad vəhşi şir,
Pələng ürəyi yemiş?

Yaxşı ki, düşmən onu,
Bölməyib iki yerə.
Ah-naləsi qalxmayıb,
Ucalmayıb göylərə.

Badam deyir: Şuşanı
Tanımadım görəndə.
Düşmənlərə min nifrət,
Qəzəb oyandı məndə.

Xocalıda gəzəndə,
Yaman dəyişib halı.
Ürəyi qana dönüb,
Artıb dərdi, məlalı.

– Böyük hünər göstərib,
Cürət eyləyib Badam.
Ancaq dediyin sözə, –
Söhbətə inanmıram.

Adım qalar

Laylay çalır
Balam Sona.
Səhər-səhər
Kuklasına.

Yum gözünü
Yat, yat, – deyir.
İndi gələr
Murad, – deyir.

O, səs-küylü
Dəcəl oğlan,
Qoymaz səni
Dinc yatasan.

Qucağına
Alar səni,
Yaman hala
Salar səni.

Dartar, yolar
Bil saçını.
İncik salar
Mən bacını.

Murad gəlib
Çıxdı bu an.
Dedi: – Sən nə
Danışırsan?

Bir də mənə
Dəcəl demə.
Aç gözünü,
Bax üzümə.

Qardaşını
Pisləmə gəl.
Demə mənə
Daha dəcəl.

Simax Şeyda _____

Yoxsa məndən
K s r kuklan,
Adım qalar
Dəcəl ođlan.

15 iyun 2014

Qarabağ

Sən qəlbimin sevincisən,
Bir dənəsən, bir incisən,
Yad əllərə düşdün nədən?
Mənim gözəl Qarabağım,
Torpağı ləl Qarabağım!

Neçə ildir gülmür üzün,
Bülbül ötmür düzün-düzün
Bu dərdi kimsə görməsin!
Mənim gözəl Qarabağım,
Torpağı ləl Qarabağım.

Dahilərin saya gəlməz!
Salıb bütün dünyaya səs,
Yox Bülbülə, Xana əvəz
Mənim gözəl Qarabağım,
Torpağı ləl Qarabağım.

Xocalının günü qara,
Füzulinin qəlbi yara,
Şuşa, Laçın düşüb dara,
Mənim gözəl Qarabağım,
Torpağı ləl Qarabağım.

İnşallah ki gələr zaman,
Azadlığa qovuşarsan,
Gözlərində gülər cahan,
Mənim gözəl Qarabağım,
Torpağı ləl Qarabağım.

Münhen şəhəri
Sentyabr, 2014

Dəyişmərəm heç bir şeyə

Bir ağacın kölgəsində
Dincəlirdi iki uşaq.
Biri dedi o birinə:
– Olmur bu gün nəfəs almaq.

Elə bil ki, od tökülür,
Göydən yerə yavaş-yavaş.
Yaxşı ki, bu ağac vardır
Dincəlirdik burda, qardaş.

Bəşir dedi: – Düz deyirsən,
Yaşılığın yox əvəzi.
Ağacların kölgəsi də
İstilərdən saxlar bizi.

Yoxsa çölə çıxmaq olmaz,
Belə isti bir havada.
Ona görə yazda hamı
Ağac əkir el-obada.

İməcilik tədbirində
Çox iş gördü məktəbimiz,
Yollar boyu cərgə ilə
Ağac əkdik, ay Nadir, biz.

Ancaq o gün o tədbirə
Gəlməmişdin deyəsən sən.
– Düz deyirsən, yatıb qaldım,
Durammadım səhər tezdən.

Məni sinif rəhbərimiz
Çox danladı səhəri gün.
Peşmançılıq çəkirəm mən
Düzü hərəkətim üçün.

Eylədiyim səhvə görə,
Bağışla, gəl, sən də məni.
Heç bir şeyə dəyişmərəm,
Mən bu ağac kölgəsini.

24 oktyabr 2014

Sevirəm səni

Xəstələnmişdi
Xoşbədəm nənə.
Gələ bilmirdi
Yazıq özünə.

Həkim də gəlib
Baş çəkdi ona.
Hərərəti var,
Dedi, qızına.

Qoymayın dursun
Yorğan – döşəkdən.
İsti çay verin,
Qoy içsin hərdən.

Alın aptekdən
Bu dərmanı da.
Gündə üç dəfə
İçsin vaxtında.

Şəhriyar dedi:
– Nənə, ay nənə,
Qoyma güc gəlsin
Xəstəlik sənə.

Qulağını çək,
Qov çıxıb getsin.
Qıymıram səni
Belə incitsin!

Axı, sən mənim
Nağıl nənəmsən.
Qəşəng nənəmsən,
Ağıl nənəmsən.

Nağılsız qoyma
Heç zaman məni.
Hər kəsdən artıq
Sevirəm səni.

1 noyabr 2014

Xəbər tutaram

Babamın bir şəklini
Divardan asıb anam.
Hərdən baxıb üzünə
Ağlayır aram-aram.

Bir gün dedim: – Ay ana,
Babam nə vaxt gələcək.
Tanıyacaqmı məni,
Qapımızdan girəntək?

Anam bir ah çəkərək,
Otur, balacan, – dedi.
Qarabağ davasında
Ölübdü baban, – dedi.

Bədnam qonşular bir gün
Üstümüzə gələndə,
Balaca bir uşaqdım
Sənintək o vaxt mən də.

Atam güc-bəla ilə
Bizi çıxartdı ordan.
Özü isə qayıtdı
Xocalıya o zaman.

Bu günətək bilmirəm
Əziz balam, ay Uğur.
Atam hansı şəhərdə,
Hansı yerdə uyuyur.

Uğur dedi: – Ağlama,
Anacan, sən bu qədər.
Böyüyəndə babamdan
Gedib tutaram xəbər.

30 oktyabr 2014

Nənəm kimi

– Aşıqdır nənəm,
Telli sazı var.
Çalıb-oxuyur,
Xoş avazı var.

Çıxış eyləyir
Şənliklərdə o.
Toyda-mağarda,
Neçə yerdə o.

Xalqın içində
Var adı-sanı.
Valeh eyləyir
Səsi insanı.

Dilindən düşmür
Aşiq Ələsgər.
İmran, Qurbani,
Zülfiyə, Əkbər.

Gəlir Misirdən,
Parisdən səsi.
Gözəl Londondan,
Tiflisdən səsi.

Aşiq nənəmi
Sevirəm mən də.
Saza məhəbbət
Oyadıb məndə.

Çalıb oxumaq
Bilirəm artıq.
Olacağam mən
Onuntək aşiq.

29 oktyabr 2014

Mehriban bala

*Fərhad müəllimin nəvəsi Mehribana
həsr edirəm.*

Evdə hamı çox sevir
Balaca Mehribanı.
Onun kimi ağıllı,
Sevimli bir qız hanı?!

Babası Fərhad baba
Çox sevir nəvəsini.
Qəlbi fərəhlə dolur
Eşidəndə səsini.

Nənə də sevib – oxşar,
Nəvəsinə deyər can.
Gəl bir öpüm üzündən,
Sən nə şirin balasan.

İlqarın əziz qızı
Ata dönəndə işdən.
Yüürür qabağına,
Atılıb-düşür şən-şən.

Kaş ki, bütün uşaq lar,
Mehribantək boy at s ın.
Bir qəm-qüssə bilmədən,
Gözəl günlərə çats ın.

Nənə və nəvə

Öz adını verib nənə
Balaca qız nəvəsinə.

Şipşirindir gülüşləri,
Parıldayır ağ dişləri.

Ağıllıdır Bəsti bala,
Nəgmə deyir bala-bala.

Bu gün dərsə gedəcəkdir,
Arzusuna yetəcəkdir.

Geyindirir qızı ana,
Sığal çəkir saçlarına.

Baxıb-baxıb nəvəsinə
Fərəhlənir Bəsti nənə.

Bir dəstə gül verdi qıza, –
Gülümsəyən ərkinaza.

Öpdü sonra nəne şən-şən
Nəvəsinin üz-gözündən.

Dedi, qızım, get yaxşı yol,
Dərslərində əlaçı ol.

Fəxr eləyək səninlə biz,
Nurla dolsun ürəyimiz.

12 iyul 2014

Yaxşı ki, varsız

Mehribanam mən
Bacım Nərgizlə.
Dalaşmırıq biz
Bir-birimizlə.

Gah şəkil çəkir,
Evcik qururuq.
Sakit oturub,
Sakit dururuq.

Razıdır bizdən
Ata-ana da.
Bizi çox sevən
Nənəm Sona da

Deyir: – Nə gözəl
Şən bacılırsız,
Dünya gözəldi,
Çünki siz varsız.

Münhen şəhəri
May, 2014

Uşaqqlar

Ömrümüzün
Bəzəyidir
Uşaqqlar.
Həm gülüdür,
Çiçəyidir
Uşaqqlar.

Yuxudan tez
Oyanırlar
Hər səhər.
Baxçalara,
Məktəblərə
Gedirlər.

Bu sevimli
Balaları
Vətənin:
Həm onundur,
Həm mənimdir,
Həm sənin.

Azad, gözəl
Bir ölkədə
Yaşarlar
Hamısı şən,
Üzgülər,
Bəxtiyar.

1 iyun 2014

Sizinlə də fəxr etsinlər

Öz soyadları ilə
Fəxr edirdi üç oğlan.
Məktəbli Qara ilə,
Kiçik Nicatla Orxan.

Nicat dedi: – Bilirsiniz,
Mənim babam kim olub?
Ulduzları öyrənən
Böyük münəccim olub.

Teleskopa baxıb o,
Onların hər birinə.
Elmə töhvələr verib,
Nənəm danışib mənə.

Qalın-qalın kitablar
Həsər edib ulduzlara.
Fəxr edirəm babamla
Mən ay Orxan, ay Qara.

Oddan-alovdan keçib,
Orxan dedi ki, atam.
Tərifləmə babanı,
Sən bu qədər, ay balam.

Mənim atam vuruşub,
Xarkovdan Berlinədək.
Neçə yara alıbdı
Uzun yollar keçərək.

Aldığı ordenlərin,
Medalların yox sayı.
Yurdumuzu qoruyub,
Vuruşmayıb havayı.

Mən belə ata ilə
Fəxr edirəm hər zaman.
Nəhayət dilə gəlib
Qara dedi: – Bir dayan!

Bu gün, sabah kosmosa
Uçacaqdır qardaşım.
Məni təbrik edəcək
Neçə dostum, sirdaşım.

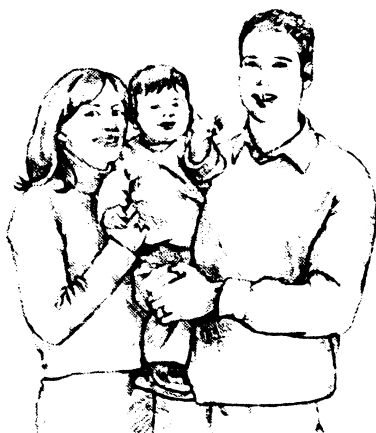
Yerdə gəzib dolaşmaq
Mən biləni nədir ki.
Göydə hünər göstərib,
Ad-san qazan sən tək.

Nə gizlədim, a dostlar,
Sizdən bu həqiqəti,
Evimizdə hamının
Fərhada var hörməti.

Eşitdi bu söhbəti
Yolla gedən bir dayı.
Mübahisə etməyin
Gəlin dedi havayı.

Balaları, oxuyun
Çatın böyük ad-sana.
Sizlə də fəxr etsin
Qoy hər ata, hər ana.

*Münhen, Almaniya
30 iyun 2014*

Bundan belə

Gəncə çayın sahilində
Oynayırdı iki uşaq.
Biri bir az böyük idi,
Üzgülər, saçı qıvraq.

Birdən-birə dəydi yerə,
Qaçan zaman kiçik oğlan.
Ağlamağa başladı o,
Ayaq üstə durub bu an.

Qaçıb gəldi dərhal ana
Sildi onun göz yaşını.
Sığalladı "can, can" deyə
Balasının üst-başını.

Sonra alıb qucağına
Öpdü iki üzündən də.
Yaşı hələ qurumamış
Doluqsunmuş gözündən də.

Dedi: – Kişi qırığısan,
Ağlamasın kişi gərək.
Asta-asta oyna bir az,
Allah olsun sənə kömək.

Anasının qucağından
Yerə düşüb bir an Əziz,
Dedi: – Murad, oturma gəl
Yenə gedək oynayaq biz.

Anam deyir sakit-sakit:
Oynasam mən sənin ilə,
Böyük Allah köməyimə
Gələcəkdir bundan belə.

08 iyun 2014

Belə şey eyləmə

Ana sözüne
Baxmayıb Əskər.
Tut ağacına
Çıxdı bir səhər.

Dərib tutlardan
Bir-bir yeyirdi.
Baldan şirindir
“Bunlar” deyirdi.

Ancaq o yerə
Düşmək istərkən.
Halı dəyişdi
Qəflətən birdən.

Qışqırdı: – Ana,
Çağır nənəni,
Gəlin ağacdan
Düşürdün məni.

Gəldilər tezçə
Nənəylə ana,
Çatmadı kömək
Bizim oğlana.

Bir azdan sonra
Ata da gəldi.
Bir an içində
Ağaca dikəldi.

Çıxarıb onu,
Düşürdü yerə.
Bir söz demədi
Ona bu kərə.

06 may 2014

Dəcələ bax, dəcələ

Murad dəcəl oğlandı,
Nə qandırdı, nə qandı.

Bir yerdə dinc oturmaz,
Əlləri sakit durmaz.

Hərdən çəkib saçını,
İncidir də bacını.

Gizləyir dəftərini,
Kimsə tapmır yerini.

Çağırır onu ana,
Bir az təpinir ona.

– Dayan, deyir, dayan bir;
Bu saat atan gəlir.

Tənbeh eyləyər səni,
Yaxşı verər dərsini.

Deyər: ağ etmə belə,
Dəcələ bax, dəcələ.

Murad düşür həyəətə,
Daş alıb atır itə.

İt vurnuxur yerində,
Hürüb durur yerində.

Oğlan gülüb bir qədər,
Ayrılib ordan gedər.

Görür gəzir toyuqlar,
Hərdən su içib onlar.

Baxıb göyün üzünə,
Qaçıb gedirlər yənə.

“Cip, cip” çağırır dəcəl,
Toyuqlardan çəkmir əl.

Nənə gəlir bu zaman,
Deyir, ay bala, dayan.

Toyuqları ürkütmə,
Belə işləri etmə.

Gəl özünü al ələ,
Dəcələ bax, dəcələ.

Qonşu qızı Nargilə
Oynayır dəcəl ilə.

Cırnayır ancaq oğlan,
Qız razı qalmır ondan.

Küsüb getmək istərkən,
Əlini atıb birdən,

Saçını çəkir onun,
Başına açır oyun.

Qız qışqırıb yaş tökür,
Ağlayır hönkür-hönkür.

Eşidib gəlir ana,
Gedək deyir qızına.

Bir daha Murad ilə,
Oynama, gəl, Nargilə!

Görürsən ki, bu nadinc,
Dinc dura bilməyir heç.

Yəqin bir gün, bir səhər
Nadinclikdən əl çəkər.

Görən gətirər dilə:
Dəcələ bax, dəcələ.

1 iyun 2014

Çox sağ ol desin

Bağın içində
Balaca Nurtən
Sərçələrə dən
Verirdi şən-şən.

Qurtaran kimi
Quşların dənİ,
Qız dedi: – Ana,
Eşit, gəl, mənİ.

Bir az da dən ver:
Sərçələr üçün,
Ac qalmasınlar
Quşlar qoy bu gün.

Ana söylədi:
– Qızım, yaxın gəl.
Qoy öpüm səni
Mən əvvəl-əvvəl.

Sənin nə qədər,
Gözəl qəlbin var.
Qorxma, ölməzlər
Acından quşlar.

Al bu dəni də,
Səp, quşlar yesin.
Hamısı sənə
Çox sağ ol, desin.

12 iyul 2014

**Vərəqləri bir-bir aç:
Oxu, ay dost: “Yanıltmac”**

Qızılgül

Qızılgül
Qızılgül
Dərdi.
Qızılgülü
Qızılgül,
Qızılgülə
Göndərdi.

Qara və qar

Qara Qara,
Qara baxdı.
Gördü qardı,
Hara baxdı.
Qara Qara
Dedi: – Qışdı,
Qar gözümü
Qamaşdırdı.

At və ot

At, ot
Ot, at.
Ata
Ot at.

Duman və tufan

Duman
Dumana
Düşdü.
Sonra
Tufana
Düşdü.
Tufan dedi:
– Ay Duman,
Dayana bilsən,
Dayan,
Qabağımda
Sən bir an.
Tufandan qorxan
Duman.
Dərhal çıxdı
Aradan.

Dadaşbala

Dadaşbala
Toyuqlara,
Daş atdı
Bir toyuğun
Qanadını
Qanatdı.

Əmir

Əmir,
Əmzik
Əmir.
Əmziyi
Götürüb
Dəmir,
Əmməyə
Əmirə
Vermir.

Ata və baba

Oğul gəldi
Ata dedi,
Nəvə gəldi,
Baba dedi.
Həm atadır,
Həm də baba.
İndi bizim
Atababa.

Xoruzlar

Xoruz
Xoruz ilə
Döyüşürdü.
Xoruz
Xoruzun
Üstünə
Düşürdü.
Uzundimdik
Xoruzun,
Quyruğu dik
Xoruzun
Üstü-başı
Qan idi.

Onların
Bir-birinə
Yazıqları
Gəlmirdi.

Qaranquş

Qanadı sınımış
Bir quş.
Dimdiyi sarı
Qaranquş
Uçmaq istədi
Göyə,
Uça bilmədi
Qaçmaq istədi
Yerdə,
Qaçma bilmədi.
Qaldı iki gözünü
O döyə-döyə.

Salam

Salam
Salama
Salam
Verdi.
Salam
Salamın
Salamını da
Sərxan Sərxana
Yetirdi.

Qarışqalar

Qarışqalar
Balı görüb,
Bal üstünə
Daraşdılar.
Yeyib-yeyib,
Nəsə deyib,
Bir-biriylə
Dalaşdılar.

Günəş və tənbel

Gün
Günorta
Göy üzündə
Gah gurladı,
Gah batdı.
Günəş tənbel
Gülbalanın
Üstə düşüb,
Yuxusundan
Oyatdı.

Kitabın içindəkilər

Ağzımızdakı dilimiz qədər şirin

Ağzımızdakı dilimiz qədər şirin..... 5

Doğmadan – doğma düşüncələr

Vətən, ya Vətən 20

Analar silsiləsi və Alın yazım 21

Oğuzda izim var mənim.....22

Ömrümüzün gülü nəvələrimiz!

Onlarla gülürük, sevinirik biz

Yuxu görə qız.....24

Pələng Pişik 26

Yadında saxla 28

Mehriban nənə.....30

Rəssam qızım	32
Oğuz suyu	34
Yağlı iki	36
Uşaqların dostları	38
Qoymaram iynə vura	40
Fəxr edir vətən	42
Ataram onu	44
Gül nəvəm	46
Çox şey bilərsən	48
Bakı – Şuşa qatarı	50
Novruz bayramı	52
Gəncə çayı	55
Ceyran və Pişik	57
Fərhad baba	59
Bir saatlıq verərsən	63
Çıxa bilməzlər	65
Yat dedi	67
Balıqsız qayıdaq	69
Cəsur olacaq	71

Baxa bilmədi	73
Boğazı gəlidiyi üçün	75
Sərdar baba	77
Tuta bilməzsən.....	79
Xocalıdan sür atını.....	81

**Nəvələr dünyaya gələndən bəri,
Nənələr çox sevir gül nəvələri**

Nənəm işə girib	84
Şad eylə məni də.....	86
Başını əydi	88
Nahaq qaçmısan	90
Nənə bilməsin	92
Əmzik əmən qız	94
Söyüd ağacı	96
Olsun səninçün.....	97
Anama demə	99
Qorxur nənəm.....	101

Mənsiz deyərsən	103
Güldü gözləri	105
Sağ ol deyirdi	109
Oğuzum	112
Babalar	114
Payını saxlarlar	116
Çox sevəcək	118
Atıb gedərlər səni	119
Bahar	121
Nənəylə getdi	123
İstərəm	126
Təşəkkür etdi	128
Küsəyən qız	130
Sağsağan kimi	133
Adım qalar	136
Qarabağ	139
Dəyişməyəm heç bir şeyə.....	141
Sevirəm səni	143
Xəbər tutaram.....	145

Nənəm kimi	147
Mehriban bala	149
Nənə və nəvə	151
Yaxşı ki, varsız.....	153
Uşaqlar	154
Sizinlə də fəxr etsinlər	156
Bundan belə	160
Belə şey eyləmə.....	162
Dəcələ bax, dəcələ	164
Çox sağ ol desin	168

Vərəqləri bir-bir aç:

Oxu, ay dost: “Yanıltmac”

Qızılgül	171
Qara və Qar	171
At və ot	172
Duman və tufan	172
Dadaşbala	173

Əmir	.....	173
Ata və baba	.....	174
Xoruzlar	.....	174
Qaranquş	.....	175
Salam	.....	176
Qarışqalar	.....	176
Günəş və tənbel	.....	177

Simax Şeyda

OĞUZDA İZİM VAR MƏNİM...

Operatoru və
kompüter tərribatçısı: *Pərvinə Quluzadə*

Çapa imzalanmışdır: 03.03.2015.

Formatı: 70x90 1/32

Həcmi: 11,5 ç.v.

Sayı: 250

Bakı Xaqani 19

0505452944;

0124986948;

